Prizonierul unei gândiri prodigioase

On August 31, 2014

Creează-ți o imagine obiectivă a ceea ce vrei să fii, fără să te poziționezi într-un context variabil de evoluție situat la limita dintre cunoscut și necunoscut.

Nu eram ca una din acele ființe cuprinse între formulele unei realități fără adevăr, fără deschidere, fără întoarcere, pline de contraste, despre care numai Cyrano de Bergerac, în călătoria lui spre soare, în imaginația lui de necuprins, ar fi luat la cunoștință. Nu eram nici ca unul din acei titani din Olimp, înzestrați cu puterea de a stăpâni universul. Da, pare neînțeles. O mândrie invincibilă mă lega, ca în vraja unor obscure solicitări ale căutării de sine, de o altă fațetă a personalității mele.

Simțeam că ceva mă urmărește, umbra ștearsă a propriei mele slăbiciuni. Ba nu, era altceva, o tentativă de construire a unei identități aparte, prin refuzul oricărei imperfecțiuni, prin negarea oricărei esențe care ar putea să se ridice și existe mai presus de Eul subiectiv. Straniu, nu mai eram sigur că sunt personajul din ecranizarea propriei mele vieți. Ci doar un mecanism de interacțiune dintre două extreme, mărginit și nemărginit. Un mic univers oscilant, în care totul este variabil, în care nu mai poți fi sigur nici măcar de trecerea timpului, în care nu există legi, în care nu mai primează realitatea. Ci doar imaginarul.

Eram bine poziționat în această dimensiune a polarităților, precum eroul unui roman celebru care oscila fără limite între lumea imaginară a cărților și propria sa viață interioară, în care era zăvorât. Fiecare secundă nu mai conta, nimic nu mai putea fi cântărit cu luciditate, fiecare atom din mine se orienta pe o nouă frecvență. Asta era căptușeala mea, tâlcul meu din spatele întrebărilor fără răspuns.

Nu așa se spune, că omul, înainte de a-și pierde personalitatea, se eclipsează în dosul ficțiunii țesuse cu naturalețe în cele mai reușite pagini. Totul începea să se învârtească în mintea mea, încet, ca un du-te-vino al cuvintelor magice dintr-o carte fără sfârșit. Mi se părea totul ireal, ieșit din cadrul puterii mele de înțelegere. Inevitabil, eram obsedat de esența a ceea ce eram. Cred că o luasem razna de tot cu această obsesie. Nu mai știam dacă pot rămâne aceeași persoană sau nu, o parte a unui capitol dintr-o carte rămasă neterminată.

Leadership: Îți analizezi poziția față de ceea ce superior propriei tale realități, dând viața unor noi modele de interpretare a propriei existențe care nu se repetă niciodată?

În încercarea de a da viață unor noi modele de interpretare a propriei existențe, care dau consistență laturii nevăzute a varietății de roluri, valori și așteptări, dezvoltându-le și implementându-le într-o „lume nouă", trebuie să-ți analizezi poziția față de ceea ce superior propriei tale realități.

Adică, să trasezi coordonatele unei viziuni mai profunde, mai complexe, dincolo de lumea materială, care poate să asigure continuitatea gândirii bazată pe o altă manieră de a vedea lucrurile și de a înțelege viața. Subiectiv și obiectiv. Imaginar și Real. Dar fără să te rezumi la orizont plin de paradoxuri.

Puterea gândirii superioare, prin formarea unei noi concepții despre sine, inserate în formula magică *„ I am a completely different person "*, îndreaptă viziunea într-o direcție paralelă conștiinței, prin virtutea de a se automultiplica și amplifica.

Acest lucru este posibil prin manifestarea nemulțumirii față de sterilitatea prezentului, sau prin cultivarea unui ideal înalt, autoimpus, care înlătură efectele de umbră, de măști, a realității interioare, lăsând loc posibilităților de imaginație să se concretizeze într-o formă materială.

Atunci când simți că nu aparții unui anumit loc, când simți că nu ești suficient de puternic să-ți asumi rolul de protector al unei gândiri independente, ajungi să te proiectezi în viitor altfel față de cum ești. Ceea ce denotă o abordare a cunoașterii dincolo de frontierele realității, acceptate ca fundament al evoluției personale. O cunoaștere pusă sub semnul subiectivității unei reflecții sensibile a realității, dar care asigură o mai bună înțelegere a sinelui și a motivațiilor personale. În acest caz, omul capătă o valoare adițională, pozitivă și negativă totodată, prin acceptarea dependenței față de un alt fel de a fi, într-un context mai greu de înțeles pentru mentalitățile retrograde.

Singurul model de interpretare a existenței care nu se repetă niciodată este în strânsă legătură cu manifestarea unei noi realități din poziția conștiinței de a nu denatura frumusețea lumii văzute prin prisma experiențelor proprii. Iar ceea ce este superior acestei realități, neputându-se concretiza într-o formă materială, corespunde tentativei de construire a unei identități aparte, prin negarea oricărei esențe a unei vieți cu semnificație care ar putea să se ridice mai presus de Eul subiectiv.

Leadership: Oscilezi între două contradicții: datoria de a accepta adevărul a ceea ce ești și necesitatea de a-l ascunde?

Vis sau realitate? Eroul principal al romanului „Rețeaua gândurilor" se întreba dacă ceea ce a trăit este un produs oniric sau este, dimpotrivă, adevărat. Dar cel care își punea de fapt întrebarea este chiar autorul, Herbert Frank, iar sensul ei nu pare altul: *nu-i așa că asemenea lucruri ar trebui să nu se întâmple decât în vis?*

Leadershipul este parte a unui proces de evoluție din ce în ce mai greu de anticipat, promovând armonia dintre gândire, existență și realitate, ce nu îmbrățișează decât particularul, adică o reprezentare unică a identității. Altfel spus, un lider poate să oscileze între două contradicții: datoria de a accepta adevărul a ceea ce este și necesitatea de a-l ascunde, în cazul în care se eclipsează în dosul ficțiunii datorate mândriei de a fi mai mult decât este.

De fapt, fiecare lider va fi supus probei „trăirii" de-a lungul procesului de evoluție, prin intermediul nevoii de a aduce în planul concretului lucrurile considerate nepalpabile, idealiste sau irealizabile. Prin exploatarea nevoii de identitate și prin satisfacerea nevoii de reinventare personală.

Din prisma cunoscutului și a necunoscutului care influențează direct realitatea asupra căreia te concentrezi, o parte a leadershipului s-ar putea constitui într-un fel de știință a relațiilor dintre aspectele cele mai diverse ale vieții și aspectele ascunse ale personalității ce ies la suprafață doar printr-o deschidere către fantastic, după multe încercări de definire a noțiunii de "gândire inovatoare".

Prizonierul unei gândiri prodigioase este omul care caută sa se cunoască mai bine și să genereze o devenire favorabilă, prin abordări neliniare ale realității, printr-o conturare accentuată a neverosimilului.

Dar numai cine își creează o imagine obiectivă a ceea ce este, fără să se poziționeze într-un context variabil de evoluție (trecându-l prin sita imaginarului și structurându-l în sensul ideologiilor prezentului), va putea să-și păstreze coerența identității.

Analizează cu seriozitate și opusul evoluției, creația pe care tu însuți o zămislești și ți-o impui: *„ To be someone else ”*.

Source: https://neculaifantanaru.com/prizonierul-unei-gandiri-prodigioase.html